

Fragment del relat:

NO TREPITGEU LES VIOLETES

Quan seu a l'altra banda de la taula, les seves mans, els seus braços i tota ella tremola perceptiblement. Ve a l'ambulatori per afers burocràtics: necessita volants de visita per a diversos hospitals, per a ella o per als seus fills. Vol sobretot els remeis que ella utilitza: antipsicòtics. Ha estat algunes vegades ingressada al Pere Mata perquè pateix crisis de gran agitació i deliri. En alguna ocasió han hagut de venir-la a buscar uns portalliteres que l'han lligada amb una camisa de força. Ha arribat a passar-se allà fins a dos mesos, cridant dia i nit, amb al·lucinacions horribles; no hi havia manera de calmar-la i, malgrat tot, quan es recupera, torna a casa i treballa tot el dia.

Conec la Violeta de fa anys –sempre he pensat que aquest nom lliga amb el reflex lila de la seva mirada.

El seu marit fa de manobre. És el tipus d'home que no pensa en res.

No té cap problema: la responsabilitat de l'obra la té l'encarregat i la de la casa i els fills, la dona. Ell ja fa prou amb la suor que li causa el treball físic i dur a canvi d'un modest jornal. En sortir de la feina va de pet al bar, on

troba amics amb qui fa la partideta de dòmino mentre beu un parell de cerveses.

Quan arriba a casa, el seu cap està lliure de preocupacions i el cos li demana la satisfacció dels seus desitjos. Però la dona, aclaparada per les responsabilitats de tot el dia, les dificultats econòmiques, la casa i els fills, no té ganes de res. Ja fa molt de temps que s'ha tornat freda i només vol que la deixin tranquil·la.

L'educació femenina la traeix també en aquest punt: no es nega a les demandes de l'home, que la posseeix agafant d'ella el cos, maltractant així el seu esperit, la seva ànima. Jo pregunto, això com s'anomena: fer l'amor?, fer ús de matrimoni?, o paraules més fortes que algú m'aconsella que no digui? No ho sé, però estic convençuda que ell no pensa en ella, en el reflex lila de la seva mirada, en el que pensa, en el que desitja, en el que vol...

Malauradament, aquest tipus d'home no costa gaire de trobar. Són barons que s'aferren a una idea de vida masclista. És la seva ignorància i manca de vàlua personal la que els converteix en tirans que governen la casa per mitjà d'ucasos i que consideren la dona com una minyona –o una esclava– per a servir-los. Com que segons ells són reis i, per tant, no volen fer esforços, tampoc no es trenquen el cap pensant de quina manera poden

portar més beneficis a casa. Saben molt bé que per poc que ells facin, la dona educada per a lluitar sempre en circumstàncies adverses, farà el que sigui per tirar endavant. Violeta, per tal d'ajudar a casa, té una paradeta on revèn a molt baix guany la fruita i la verdura més barata del mercat...